

אגרת פולוס השליח אל-הגלטיים

- 1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על-ידי בן-אדם א
2 כי אם-על-ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו
3 מן-המתים: וכל-האחים אשר עמדו אל-הקדלות אשר
4 בגלטיא: חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ומאת
5 אדנינו ישוע המשיח: אשר-נתן את-נפשו על-חפצתינו
6 להלצנו מן-העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו:
7 אשר-לו הקבור לעולמי עולמים אמן: תמה אני
8 כי-סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח
9 לשמע אל-בשורה זרה: והוא איננה אחרת רק יש
10 אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את-בשורת
11 המשיח: אבל גם-אנחנו אי-מלאך מן-השמים אם-יבוא
12 לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם
13 חרם יהיה: פאשר אמרנו כבר כן-אמר עתה עוד-
14 הפעם איש כי-יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר
15 קבלתם חרם יהיה: כי המתרצה אל-פני אדם אני
16 או אגיד-אלהים אם המבקש אני למצא-הן בעיני בני-
17 אדם הן במצא הן בעיני בני-אדם לא-אתה עבר
18 המשיח: ומודיע אני אתכם אחי כי הבשורה
19 אשר בשורתי לא-לאדם היא: כי אני לא מאדם
20 קבלתיה ולא-מלאכה היא לי כי אם-בחזיון ישוע

13 המשיח: כי הלא שמעתם את דרכי מלפנים בדת
 היהודית ואת אשר תכלית רדיפה רדפתי את עדת
 14 אלהים והחרמתיה: ואני הולך ותוק בדת היהודית
 על דברים מבני ילי פעמי בקנאתי הגדולה לקבלות
 15 של אבותי: וכשהיה רצון מלפני האלהים המבדיל
 16 אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו: לגלות כי את בני
 17 למען אבשרנו בנוים או לא נועצתי עם בשר ודם: גם
 לא עליתי ירושלימה אל אשר היו שליחים לפני כי
 18 אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל המשק: אחר יבן
 מקץ שלש שנים עליתי לירושלים לראות את ישיב
 19 ואשב עמו המשה עשר יום: ואחר מדהשליחים לא
 20 ראיתי וילתי את יעקב אחי אדוני: ואשר אני כתב
 21 אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב: אחר יבן באתי
 22 אל גלילות סוריא וקיליקיא: וקהלות יהודה אשר
 23 במשיח הנה לא ידעו את פני: רק זאת בלבד שמעו
 כי הרדף אתנו מאז עתה מבשר את האמונה אשר
 24 החרים מלפנים: ויתללו בי את האלהים:

ב אחר יבן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי
 2 לירושלים עם בר נבא ואקה אתי גם את ישיב: ואצל
 שמה על פי מחנה ואת הבשורה אשר קראתי בנוים
 2 שמתי לפניהם ושמתי לפני החשובים שבהם פנתה
 לריק מרוצתי אשר ארזן אשר רצתי: אבל גם ישיב
 4 אשר אתי אף ביינוני הוא לא הצרך להמול: מפני
 אחי השקר המתנבאים בתוכנו אשר בא לרגל את
 5 חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבדנו: ואנחנו
 לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר
 6 תעמד בקרבכם אמתת הבשורה: ותנחשבים להיות
 מה היו מה שיהיו אני חישש להם כי האלהים לא ישא

7 פְּנֵי־אִישׁ הֵן לִי לֹא־הוֹסִיפוּ הַחֲשׂוּבִים כָּל־דְּבָר : וְתָהִי
 לְהַפְךָ בְּרֵאוֹתֶם כִּי־הִפְקַדְתִּי אֹנִי עַל־בְּשׂוּרַת הָעֲרָלִים
 8 כַּאֲשֶׁר הִפְקַד כִּיפָא עַל בְּשׂוּרַת הַמּוֹלִים : כִּי־הַמַּעִיר
 כִּיפָא לְשַׁלְּחוֹ אֶל־הַמּוֹלִים הוּא־הַעִירָנִי גַם־אֵתִי לְשַׁלְּחַנִּי
 9 אֶל־הַגּוֹיִם : וְכַאֲשֶׁר הַכִּירוּ יַעֲקֹב וְכִיפָא וַיּוֹחֲזֵן הַנְּחָשִׁים
 כְּעַמּוּדִים אֶת־הַחֶסֶד הַנֶּתֶן לִי נָתַנוּ לִי וּלְבָר־נָפָא
 אֶת־יַד יְמִינִם וְנֹאוֹת כִּי־נִלְךְ אֲנֹחֵנוּ אֶל־הַגּוֹיִם וְהַמָּה
 10 אֶל־הַמּוֹלִים : רַק אִם־נִזְכָּר אֶת־הָאֲבִיוֹנִים וְהוּא הַדְּבָר
 11 אֲשֶׁר שִׁקְדַתִּי לַעֲשׂוֹת : וְכַאֲשֶׁר בָּא כִיפָא
 לְאֲנִטְיוֹכְיָא הוֹבַחְתִּי דְרַכּוֹ אֶל־פָּנָיו כִּי נִמְצָא בּוֹ עוֹל :
 12 כִּי לִפְנֵי בָא אַנְשִׁים מֵאֵת יַעֲקֹב אָכַל עִם־הַגּוֹיִם יַחְדָּו
 וְכִבְאֵם הָיָה מִתְרַחֵק וּפּוֹרֵשׁ מֵהֶם מִפְּנֵי יִרְאָתוֹ אֶת־בְּנֵי
 13 הַמִּילָה : וַיִּכְחָשׂוּ עִמּוֹ גַם־שָׂאֵר הַיְהוּדִים עַד כִּי־נִדְּחָה
 14 גַם־בְּרֵנָפָא אַחֲרֵי כְחוֹשֶׁם : וּבְרֵאוֹתִי שְׁלֵא יִשְׂרוּ לְכַת
 כְּאִמְתַּת הַבְּשׂוּרָה אָמַרְתִּי אֶל־כִּיפָא בְּאוֹנֵי כָלֶם אִם־
 אַתָּה הַיְהוּדִי כְּנִכְרֵי תִתְנַהֵג וְלֹא כִי־הוּדִי מַדּוּעַ תִּכְרִיחַ
 15 אֶת־הַגּוֹיִם לְהִתְנַהֵג כִּי־הוּדִים : הֵן מַדּוּעַ הַיְהוּדִים אֲנֹחֵנוּ
 16 וְלֹא הַפָּאִים מִן־הַגּוֹיִם : אָבַל מִפְּנֵי שְׂיוּדַעִים אֲנֹחֵנוּ
 שְׁלֵא־יִצְדֵק אָדָם מִתּוֹךְ מַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה כִּי אִם־בְּאִמּוּנַת
 יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ גַם־אֲנֹחֵנוּ הָאִמְנוּ בַּמָּשִׁיחַ יִשׁוּעַ לְמַעַן
 נִצְדֵק מֵאִמּוּנַת הַמָּשִׁיחַ וְלֹא מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה כִּי מִמַּעֲשֵׂי
 17 הַתּוֹרָה לֹא יִצְדֵק כָּל־בָּשָׂר : וְאִם נִמְצָא גַם־אֲנֹחֵנוּ
 הַפָּאִים בְּבִקְשָׁנוּ לְהִצְדֵק בַּמָּשִׁיחַ הִנֵּה הַמָּשִׁיחַ מְשַׁדֵּת
 18 הַחֲטָא הָלִילָה : כִּי אִם־אָשׁוּב וְאִבְנֶה אֶת־אֲשֶׁר סָתַרְתִּי
 19 אֶעֱשֶׂה אֶת־עֲצָמִי לְפֶשַׁע : כִּי־מֵתִי אֲנִי לַתּוֹרָה עַל־יְדֵי
 20 הַתּוֹרָה לְמַעַן אֲתִיב לְאֱלֹהִים : עִם־הַמָּשִׁיחַ נִצְלַבְתִּי
 וְאֲנִי לֹא אֲתִיב עוֹד כִּי אִם־הַמָּשִׁיחַ הוּא חַי בְּקִרְבִּי
 וְאֲשֶׁר אֲנִי חַי עִתָּהּ בַּבָּשָׂר חַי אֲנִי בְּאִמּוּנַת כִּן־אֱלֹהִים

21 אשר אהבני ויחן את־נפשו בעדי: לא אבטל את־חסד
האלהים כי אלו יש צדקה על־ידי התורה אך לשוא
מת המשיח:

3 אהה גלטים חסדי דעת מי התעה אתכם בכשפיו
(לבִּלְתִּי שָׁמַע אֶל־הָאֱמֶת) אחריו אשר ציר ישוע המשיח
2 הצלוב לנגד עיניכם: רק זאת אהפץ ללמד מכם
האם ממשעי התורה קבלתם את־הרוח או משמועת
3 האמונה: הסבלים אתם כִּלְכֹּף ההלותם ברוח ועתה
4 תכלו בכשר: הבואת נעניתם לריק אם־אמנם לריק:
5 הנה המפיק לכם את־הרוח ופועל בכם גבורות המכת
מעשי התורה הוא עשה אלה או מכת שמועת האמונה:
6 כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה:
7 יעו אפוא פירכי האמונה פני אברהם המה: והכתוב
8 צפה שעתיד האלהים להצדיק את־הגוים מתוך
האמונה וקדם לבשר את־אברהם לאמר ונברכו בקי
9 כל־הגוים: על־כן ותברכו פני האמונה עם־אברהם
10 המאמין: כי בני מעשי התורה עליהם הקללה פי כתוב
ארוך אשר לא־יקים את־כל־הדברים הפתובים בספר
11 התורה לעשות אותם: וגלוי וידוע שפתורה לא־יצדיק
12 האדם לפני האלהים פירצדיק באמונתו יתנה: והתורה
לא מן־האמונה הוא כי אם־אשר־יעשה אתם האדם
13 וחי בהם: המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו
14 לקללה בעדנו פכתוב קללת אלהים הלוי: למען
אשר תבא ברפת אברהם במשיח ישוע על־הגוים
למען אשר נקה את־הבטחת הרוח על־ידי האמונה:
15 אהו כדרך־אדם אני מדבר אפלו דוֹתִיקוּ שֶׁל־
בן־אדם אם־מקימת הוא לא יפרנה איש ולא־יוסוף
16 עליה: והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא־

אָמַר וְלוֹרְעִיךָ כְּאֵלֹו לְרַבִּים אֵלֶּא כְּאֵלֹו לְיַחִיד וְלוֹרְעִיךָ
 17 וְהוּא הַמְּשִׁיחַ: וְזֹאת אֲנִי אֹמֵר כִּי בְרִית הוּא דִּיתִיכֶן
 אֲשֶׁר קִיָּמָה הָאֱלֹהִים מֵאֵן לֹא תוּכַל הַתּוֹרָה הַבָּאָה
 אַחֲרַי אַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְהַפְּרֹת אוֹתָהּ וּלְבַטֵּל
 18 אֶת-הַהִבְטָחָה: כִּי אִם-הַנְּחִלָּה מִתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַיּוֹא
 אֵינְנָה עוֹד מִתּוֹךְ הַהִבְטָחָה וְהָאֱלֹהִים תִּנֵּן אֶת-אֲבָרָתָם
 19 עַל-יְדֵי הַבְּטָחָה: אִם-כִּן-הַתּוֹרָה מִהֵיחֵד הוּא מִפְּנֵי הַפְּשָׁעִים
 נוֹסֶפֶת עַד כִּי-יָבוֹא הַזֶּרַע אֲשֶׁר-לוֹ הַהִבְטָחָה וְהוּא
 20 עֲרוּכָה עַל-יְדֵי הַמְּלָאכִים וּבִיד סְרָסֵר: וְאִין סְרָסֵר
 21 לְאַחַד אֶבֶל הָאֱלֹהִים הוּא אֶחָד: וְעַתָּה הַמְּבַטְלֵת
 הַתּוֹרָה אֶת-הַבְּטָחוֹת הָאֱלֹהִים תְּלִילָה כִּי אֵלֹו נִתְּנָה
 תּוֹרָה שְׂבֻכָה לְהַחֲיוֹת אֵן בְּאֵמַת הַיּוֹתָה הַצְּדָקָה עַל-
 22 יְדֵי הַתּוֹרָה: אֶבֶל הַכָּתוּב הַסְּגִיר אֶת-הַכֹּל בְּיַד הַחַטָּא
 לְמַעַן תִּנְתֵּן הַהִבְטָחָה אֶל-הַמְּאֻמְנִים בְּאֵמוּנַת יֵשׁוּעַ
 23 הַמְּשִׁיחַ: וְלִפְנֵי בּוֹא הָאֵמוּנָה שְׂמוֹדִים וּסְנוֹדִים הָיִינוּ
 24 תַּחַת הַתּוֹרָה אֵלֵי הָאֵמוּנָה הָעֲתִידָה לְהַגְּלוֹת: וּבְכֵן
 הַתּוֹרָה הַיּוֹתָה אֵמְנַת אוֹתָנוּ לְמֹשִׁיחַ לְמַעַן נַצְּדֵק בְּאֵמוּנָה:
 25 אֶבֶל עַתָּה אַחֲרַי אֲשֶׁר בָּאָה הָאֵמוּנָה אֵינְנוּ עוֹד תַּחַת יַד
 26 הָאֵמֶן: כִּי-אַתֶּם כָּלְכֶם בְּנֵי אֱלֹהִים עַל-יְדֵי הָאֵמוּנָה
 27 בְּמֹשִׁיחַ יֵשׁוּעַ: כִּי כָלְכֶם אֲשֶׁר לְמֹשִׁיחַ נִטְבַּלְתֶּם
 28 לְבִשְׁתֶּם אֶת-הַמְּשִׁיחַ: וְאִן עוֹד יְהוּדִי וְלֹא יֻנְגֵי אִין עַבְד
 וְלֹא בְּיַחֲדוּדִין אִין זְכָר וְלֹא נִקְבָּה כִּי כָלְכֶם אֶחָד אַתֶּם
 29 בְּמֹשִׁיחַ יֵשׁוּעַ: וְאִם-לְמֹשִׁיחַ אַתֶּם הַיְנֻכֶם זְרַע אֲבָרָתָם
 וְנַחֲלִים כְּפִי הַהִבְטָחָה:

4 וְאֲנִי אֹמֵר הַיּוֹרֵשׁ כָּל-זְמַן שֶׁהוּא קָטָן אַף עַל-פִּי ד
 2 שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל אִין בֵּינוּ לְעַבְד דְּבָר: כִּי אִם תַּחַת יַד
 אֵמְנִים הוּא וְתַחַת פְּקוּדֵי הַבַּיִת עַד לְמוֹעֵד הַמְּיָעַד לוֹ
 3 מֵאֵת אָבִיו: וּבְיַחֲדוּתָנוּ בְּעוֹדָנוּ קָטָנִים הָיִינוּ מְשַׁעֲבָדִים

4 לתקוני העולם: ובמלאת הימים שלח האלהים את-בנו
 5 ילוד אשה ונתון פחת יד-התורה: לפדות את אשר היו
 6 פחת יד-התורה למען נקבל משפט הבנים: ויען כי-בנים
 7 אתם שלח האלהים בלבבכם את-רוח בנו הקורא
 8 אבא אבינו: לכן אינה עוד עבד כי אס-יבן ואס-יבן
 9 אתה הנך גם-יורש נחלת האלהים על-ידי המשיח:
 10 הן לפנים באי-דעת אלהים עבדתם את אשר
 11 בעצמותם אינם אלהים: ועתה אחרי אשר-ידעתם את
 12 האלהים ויותר שנודעתם לאלהים איך תשובו אל-
 13 התקונים הרפים והדלים ההם אשר תרצו להפנע להם
 14 כבתחלה: ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים:
 15 מתורה אני פודגעתו בכם לריק: הווינא כמוני
 16 כי גם-אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא-עשיתם לי
 17 מאומה רע: אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי
 18 לכם את-הבשורה פראשונה: ואתם לא בויתם את-
 19 נסיוני אשר-נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם-
 20 קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע: ועתה איה
 21 אשרכם הן מעיד אני עליכם שאם-יכלתם הויתם נקרים
 22 את-עיניכם לתתן לי: ועתה הלאיב נהייתו לכם בדברי
 23 אליכם אמת: המה לא יקנאו לכם לטובה רק להפריד
 24 ביניכם ובינינו יחפצו למען תקנאו אתם להם: אמנם
 25 טוב לקנא תמיד לטובה ולא בהיותי אצלכם בלבד:
 26 בני אשר-אני מחולל שנית עד כ-יוצר בכם המשיח:
 27 אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את-קול
 28 דברי כי נבוק אני בכם: אמרו לי אתם החפצים
 29 להיות פחת התורה הלא שמעתם את-התורה: כי
 30 כתוב שני בנים היו לאברהם האחד מן-האמה והשני
 31 מן-החפשיה: ובן-האמה נולד לפי הבשר ובן-החפשיה

24 על-פי ההבטחה: והדברים הם משל כי אלה הן שתי
 הבריות האחת מן-הר סיני היולדת לעבדות והיא
 25 הגר: פי-סיני הוא הר בערב והוא פגוד ירושלים של-
 26 עתה פי-בעבדות היא עס-בניה: אבל ירושלים למעלה
 27 חפשיה היא והיא אם כלנו: כי כתוב רני עקרה לא
 ילדה פצתי רנה וצהלי לא-חלה כי רבים בני-שוממה
 28 מבני בעולה: ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה:
 29 וכאשר רדף אז הנולד לפי-הבשר את-הנולד לפי
 30 הרוח כנגם-עתה: והכתוב מזה הוא אמר גרש האמה
 31 ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה עם בן-החפשיה: על-
 כן אחי לא-בני האמה אנחנו כי אם-בני החפשיה:

5 ועתה עמדי-נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ה
 2 ואל-תשובו להקבש בעל העבדות: הנה אני פולוס
 3 אמר לכם שאם-תמולו לא-יועיל לכם המשיח: ומעיד
 אני עוד הפעם בכל-איש אשר ימול שהיב הוא לשמר
 4 את-התורה כלה: נגורתם מן-המשיח אתם המצמד-קים
 5 בתורה אבדתם מן-החסד: כי-אנחנו ברוח נחל מתוך
 6 האמונה לתקות הצדקה: כי במשיח לא המילה תחשב
 ולא הערלה כי אם-האמונה הפעלת באהבה:
 7 היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל-האמת:
 8 9 הפיתי הנה איננו מאת הקרא אתכם: מעט שאר מחמץ
 10 את-כל-העסה: מבטח אני בכם בארון כי לא תהיה
 רוח אחרת עמכם והעבר אתכם ישא את-עונו יהיה מי
 11 שיהיה: ואני אחי אם-אכריו עוד המילה על-מה אהיה
 12 גרדף הלא מבטל מכשול הצלוב: מי יתן ויכרתי
 13 המדיחים אתכם: כי אתם אחי לחרות נקראתם

ובלבד שלא תהיה החרות סבה לבשר אלא שתעבדו
 14 איש את־רעהו באהבה: כי כל־התורה כלולה במצוה
 15 האחת הזאת ואהבת לרעהך כמוך: אבל אם־תנשכו
 ותאכלו איש את־אחיו ראו פך־תכלו איש על־ידי רעהו:
 16 והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את־תאוות הבשר:
 17 כי הבשר מתאוה הפך מן־הרוח והרוח הפך מן־הבשר
 ושניהם מתקוממים זה לזה ובכן אין אתם עשים את
 18 אשר תחפצו: ואם־יהיה הרוח מנהיגכם אז אינכם תחת
 19 התורה: ונודעים המה פעלי הבשר אשר הם נאפים
 20 ונות סמאה ונמה: עבודת אלילים וכשפים איבות ומצה
 21 וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות: עין רעה ורצח
 שקרון וזללות ודומיהם אשר אמר מה־שכבר אמרתי
 22 ב־עשי אלה לא ינהלו מלכות האלהים: ופרי הרוח
 הוא אהבה שמחה ושלוש ארך רוח ונדיבות והסדר
 23 ואמונה: וענוה ופרישות לנגד עשי אלה אין־תורה:
 24 ואשר הם למשיח צלבו את־בשרם עם־תשוקתו
 25 ותאוותיו: אם־נתנה ברוח נתהלכה גם־פרוח: ולא
 26 נרדף אחרי כבוד־שוא להכעיס איש את־רעהו ולקנא
 איש את־רעהו:

6 אחי אף אם־יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי
 הרוח תקימחו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן־תבא
 2 ליד־נסיזן גם־אתה: שאו איש את־משא רעהו פן
 3 תקימו את־תורת המשיח: כי החשב את־עצמו להיות־
 4 מה ואינו מאימה את־נפשו הוא מדמה: אבל ובכן
 בל־איש את־מעשהו ואז לו לבדו תהנה תהלתו ולא
 5 בנגד אחר: כי כל־איש את־משאו ישא: המלמד
 6 בדבר יחלק מפל־טובו למלמדו: אל־תתעו אלהים
 לא־יתן להתל בו כי את־אשר ירע האדם אתו יקצר:

- 8 כִּי הִזְרַע בְּבִשְׂרוֹ יִקְצֹר כַּלִּיזֵן מִבִּשְׂרוֹ וְהִזְרַע כָּרוֹחַ יִקְצֹר
- 9 מִקְדָּרוֹת חַי עוֹלָם : וְאַנְחֵנוּ אֶל-נִלְאָה בַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
- 10 כִּי-נִקְצֹר בְּעֵתוֹ אִם-לֹא נִרְפָּה : לָכֵן כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יְהוָה
- נַעֲשֶׂה-נָא אֶת-הַטּוֹב עִם-כָּל-אָדָם וּבִיּוֹתֵר עִם-בְּנֵי
- 11 אֲמוֹנֵתְנוּ : רְאוּ-נָא מִהֲדָדוּל הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר פָּתַבְתִּי
- 12 אֵלֵיכֶם בְּיָדִי : הַחֲפָצִים לְהַתְהַדָּר בְּבִשְׂרֵי אֵין כּוֹפִים
- אֶתְכֶם לְהַמּוֹל אֵלָּא כְּדִי שְׁלֹא-יִרְדְּפוּ עַל-צְלוֹב הַמָּשִׁיחַ :
- 13 כִּי גַם-הֵם הַנְּמוּלִים לֹא יִשְׁמְרוּ אֶת-הַתּוֹרָה רַק רְצוֹנָם
- 14 אֲשֶׁר תִּמּוּלוּ לְמַעַן יִתְהַלְּלוּ בְּבִשְׂרֵיכֶם : וְאַנְכִי הִלִּילָה
- לִי מִהַתְהַלֵּל בְּלִתִּי אִם בְּצְלוֹב אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
- 15 אֲשֶׁר-בּוֹ הָעוֹלָם נִצְלַב-לִי וְאַנִּי נִצְלַב לָעוֹלָם : כִּי-
- בְּמָשִׁיחַ יִשׁוּעַ לֹא-הִמִּילָה תַחֲשֹׁב וְלֹא-הָעִרְלָה כִּי אִם-
- 16 הַכְּרִיאָה הַחֲדָשָׁה : וְכָל-הַנִּחְנָגִים כַּשׁוֹרָה הַזֹּאת שְׁלוֹם
- 17 וְרַחֲמִים עֲלֵיהֶם וְעַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֵאלֹהִים : מֵעַתָּה
- אִישׁ אֶל-יְלָאנִי עוֹד כִּי אֶת-הַכּוֹרוֹת הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ אֲנִי נִשְׂא
- 18 בְּגוֹתִי : הָסֵד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִי יְהוּ עִם-רוּחְכֶם
- אֲדִי אֲמֵן :